

"EDINOST"

Ishaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob torekah, četrtekah in sobotah. Zjutranje izdaje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerne pa ob 7. uri večer. — Obojne izdaje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—

Narodnino je plačevati naprej na naročbe brez priložne narodnine se sprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasni se računski po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prestor, kolikor obsega navadnih vrst. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, mači oglasi itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narodnino, reklamiranje in oglase sprejema upravitelstvo ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Narodnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpri reklame oje se proste pošiljanje.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

P edinosti je moč!

Sedanje politično položnje in mi.

Slovenci so črtili Rinaldinija zato, ker ni hotel podpirati njih nezmernih pretenzij. — Umirovljenje viteza Rinaldinija je velika koncesija Slovanom. — V slovenskem taboru je zavladalo divje veselje na padu Rinaldinija. — Slovenci nimajo prav, da se veselo odhoda viteza Rinaldinija, ker on je bil prav za prav njih protektor. Slovenci se radujejo preneglo na odslovljenju Rinaldinija in imenovanju grofa Goëssa njegovim naslednikom. — Grof Goëss je vesten uradnik in birokrat od nog do glave in od njega naj ne pričakujejo Slovenci, da bi jim pomagal tlačiti kulturni življenj italijanski. Veselje Slovencev pa je neopravičeno tembolj, ker v to koncesijo ni privolil ministerski predsednik baron Gautsch, ampak njega prednik, grof Badeni. Prvi je izvršil le obvezo, katero je bil prevzel grof Badeni. Torej je jasno, da iz teh sprememb ni smeti sklepati, da bode tudi era Gautscheva tako naklonjena Slovincem in Hrvatom v Primorju kakor je bila era grofa Badenija

To bi bili blizu oni koli, katere so naši laški in nemški nasprotniki zataknil ob periferiji kroga vsega svojega rezoniranja. V tem krogu se sučejo vse njih izjave. Sosebno Italijani se izogibljejo strahom vsakemurazgovoru o tem, kaj je bil njim vitez Rinaldini!! Saj vedo, da razgovor o tem bi moral dovesti le do onega jedinega in za laška ušesa skrajno neprijetnega zaključka, ki je izražen v starem pregovoru, da onemu, kar je bilo, sledi le redkokedaj kaj boljšega!

Kakor smo že omenili v članka „Rinaldini — Goësa“: Italijani se delajo, kakor da ta sprememba ne bi imela za-nje prav nikake važnosti in le o tem ugibljejo sem in tja, kako in kolike važnosti ima za nas Slované. V naš lonec utikaje svoje nosove; svojega pa se izogibljejo, da le ne bi videli, kako se v njim — suši!!

No, mi bi lahko opozorili na kričeče protislovje, ki se nam kaže v tem, da nasprotniki za-

trjajo vse v jedni sapi: da te spremembe pomenijo veliko koncesijo Slovincem in Hrvatom in da Slovincem in Hrvatom ni nikakega razloga za veselje na teh spremembah. Mi bi menili po pravih zdrave logike: ako je to res velika koncesija Slovincem, potem imamo vse razloge, da se radujemo te pridobitve; ako pa nimamo razloga veselju, potem ni bila koncesija!

Lahko bi, igraje lahko bi zavrnil besedičenje o vzrokih naše „mránje“ do viteza Rinaldinija, o neopravičenosti naših pretenzij, in o neopravičenosti naših nad, da bi grof Goëss podpiral take „drzne, nezmerne“ pretenzije. Lahko bi povedali, da to, kar zahtevamo mi, je zapisano v zakonih; a to, kar je zapisano v zakonih, mora izvrševati sleherni uradnik, v prvi vrsti pa namestnik cesarjev v vsaki pokrajini, iz česar bi sledilo, da uradnika ni smeti smatrati ravno protektorjem Slovanov, ako ustreza njih — nje drznim pretenzijam — ampak zakonitim zahtevam, slonečim na načelu, ki je temeljna podlaga novodobni, moderni, pravni in ustavni Avstriji: na načelu enakopravnosti in enakoveljavnosti vseh narodov. In iz vsega bi sledilo očevidno, kako umetno hote nasprotniki ustvariti neko inkompatibiliteto (nezdržljivost) točnega in vestnega poslovanja državnega uradnika z narodnimi stremljenji Slovanov. Mi bi rekli, da je ravno narebe: vesten avstrijski uradnik ne more biti nasproten narodnim stremljenjem Slovanov, kajti, ako je nasproten, je nasproten temeljnemu zakonu avstrijskim. V resnici obstoji torej inkompatibiliteta med dolžnostmi avstrijskega uradnika in pa med nasprotovanjem opravičenim zahtevam avstrijskih Slovanov!! Mi torej nismo „črtili“ viteza Rinaldinija zato, ker je odklanjal naše „nezmerne“ pretenzije, marveč smo mu bili nasprotni, ker je bil on nasproten našim opravičenim reklamacijam. Istotako se ne bojimo, da bi grof Goëss kakor vesten uradnik ne mogel počtevati naših zahtev. Ako bi že torej hoteli govoriti v teh trenutkih o kakih bojznih naših, izustili bi le to edino bojazen, da ne bode — hotel!! Ali v

tem trenutku nimamo še razloga za to bojazen. Zato pa nečemo govoriti dalje o tej brigi nasprotnikov za — našo kožo.

Važneje za nas se nam vidi prizadevanje nasprotnikov, da bi dokazali, da ni bil baron Gautsch oni, ki je privolil v te spremembe. Namen temu prizadevanju je jasen, sosebno pri Italijanih. Hoteli bi, da nekoliko povzdignejo zopet precej pogreznelo duševno razpoloženje v lastni stranki, s tem, da uverjajo svoje ljudi, da baron Gautsch ni naklonjen Slovincem. To prizadevanje nasprotnikov, in pa okolnost, da nam je očital tudi „Delavec“, da si ne upamo izreči jasne besede o baronu Gautschu, nas sili, da izustimo danes še enkrat par besed o našem stališču ozirom na ministerstvo Gautschevo in na splošni politični položaj sedanji.

Ne treba, da bi zgubljali mnogo besed o tem. Naše stališče je jasno in nam je dano samo po sebi, po naravi sedanjega položaja.

Naše stališče nam narekuje rezervo za sedaj. Mi moramo trezno računati kakor trezni politiki. Pred vsem moramo imeti pred očmi dejstvo, da v slovarji politike ni pojma „nikdar“. Zato ni dopuščeno, da bi iz minolosti delali definitivne sklepe za bodočnost. Baron Gautsch je res storil bore malo v svoji minolosti, kar bi nas moglo navdajati zaupanjem do njega. Ali v svojem novem položnju kakor ministerski predsednik, ko mu je računati temeljito spremenjenimi razmerami, tudi ni storil ničesar in ni mogel storiti, radi kratkosti časa, kar bi nas opravičevalo, da ga odklenemo definitivno. Torej rezerva, da vidimo popred dejanja.

Sedanji ministerski predsednik je poseben zaupnik krone. Ostali ministri pa so ljudje, ki so se dosedaj le strokovno pečali z opravili svojega resorta. Gautschev kabinet ni parlamentarna vlada, in ni vezan na obzire do strank. Ali tudi ta kabinet, kakor sleherni drugi, je obvezan delati z vse silo na to, da se vrše obstoječi zakoni, da se popravi zlo, da se naredom, ki ne uživajo še narodnih pravic in nimajo kruha, dà jedno in drugo.

PODLISTEK.

Atlet.

Spisal Ivan Fajdiga.

Včasih si je tudi privoščil kako šalo z mladenci, ki so urili svojo krepost ob Balohi.

Hkrati pa je odšel in ni ga bilo domov po več let, dokler so vaščani popolnoma pozabili nanj in so ponehale o njem vse govorice.

Naposled pa se je naveličal sveta in komedijskosti ter se naselil stalno v svoji domači vasi. Oče mu je umrl že davne, samo Marjanica, bratova hči, sirota, je bila še na svetu od vseh Andrejevih sorodnikov in ta mu je gospodinjala in stregla.

„Marjanica! Danes mi pripraviš vso mojo komedijsko opravo in vse svetinjje mi poišči, saj veš, kje jih imam!“ je zaklical, prišedši domov, dekletu, ki je baš pripravljalo kosilo.

„Bežite, no, strijc!“ je odvrnilo dekle „pa se hočete že ruvati, komaj ste dobro pogledali domov!“

„Ruvati? Ne, puica! Hočem se pomeriti z najmočnejim dečakom na vasi, prav resno se hočeva pomeriti!“

„S Šimnom Rohnetom? S tem?“

„Da, da, z njim, z njim! Kdo je-li on?“

„Oj, strijc, najkrepkejši in največi mladenič

je v vsej vasi in na daleč okrog, — oj, on vas vrže, on vas prav gotovo vrže! In ako bi padli, strijc, ategnate se tudi pobiti, prav nevarno pobiti! Nikar ne hodite na travnik, za Božjo voljo!“

„Boš tiho! Tako mi ne govori! Mene da bi premagal ta — dečak! No, res sem že star in ne zmorem več toliko, kakor sem pred dvajsetimi leti, o tedaj! Samson ni bil močnejši od mene! In tudi roke se mi že malce tresajo, te roke, ki so nosile na svojih kitah že pol sveta, toda tacega le boreta pa še vedno dvignem z malim prstom, vidiš tako-le od tal in ga položim na tla, kakor dete v posteljico!“

O teh besedah je segel z roko pod mizo ter jo dvignil kviško do stropa s polno sklado riževe juhe vred, ki je stala na mizi, in jo postavil zopet na tlak, ne da bi se kaj zlilo.

„Ha, ha, samo gledat pridi Marjanica, da vidiš, kako ga položim v travo, kakor mladega pujska! Toda čakaj no, Marjanica, povedi mi, kedo pa je to-le dekle črnolasa, ki hodi tu preko na polje?“

„Katero dekle črnolasa? Črnolasa je tu samo jedna in ta je Mislinova Rozika, moja prijateljica. Ni tu domača, najdenka je, pravijo, in Mislinovi so jo odgojili, ker nimajo svojih. A čemu prašate strijc? Ah vam je všeč? Res, lepo dekle je, a ima že svojega“

Res . . . ?!“

„Res, res! Baš ta Rohnetov Šimen lazi za njo.“

„Hm, hm, najdenka . . . najdenka . . .!“

„Toda, zdaj sedite k obedu in pustite Mislinovo Roziko za prihodnjič, vi poredni strijc!“

Po obedu je odprl Andrej svoj omar in jel preiskovati po svojih rečeh. Izvlekel je svojo najlepšo atletsko opravo, svoj svileni trikó, v katerem je sijal o najbolj svečanih prilikah v navzočnosti velikih in odličnih oseb. Joj, kakšni spomini so se mu vzbujali o pogledu na to opravo! Kakor živobojni kalejdoskop sukali so se pred njegovim duhom oni jasni dnevi njegove slave, v kateri je sijal minole dni. Slave! In kaj mu je ostalo od vse te slave, od vsega tega sijaja? Nič, skoro nič! Le toliko si je priboril, da se nadeja živeti brezskrbno še ostale dni sredi svojih ožjih rojakov, vse drugo je minolo! Ne, in vendar ne! Spomin, spomin je ostal in ta spomin je krasen in ta spomin je nekaj vreden. Prav za prav je vse spem in v človeškem življenju, — srečen le oni, ki ima lepe spomine, v njih živi v svoji starosti, kakor v neminljivi pomladi, katero stvarja umetno v svojem duhu, kadarkoli mu drago.

(Pride še.)

Mi ne pričakujemo milosti od kabineta Gautschevega, a niti tega ne smemo misliti že v naprej, da nam hoté stori slabo. Petindvajsetletne pritožbe Viteziča, Nabergoja in Tonklija, Gregorčiča, Spinčiča in drugih leže zapisane po steno-grafiških protokolih — in skupno s prošnjami in pritožbami naroda pe predalih in misnicah ministrskih. Te naše tožbe, pritožbe in prošnje naj si ogleda baron Gautsch, da se uveri, da mi ne zahtevamo drugega, nego točne in pravične uprave!

Hvaliti ali nasprotovati hočemo činom te sedanje in vsake druge vlade, ki pride za to, v kolikor bodo ti čini hvale ali nasprotovanja vredni.

Tako je naše stališče ozirom na sedanji položaj in na tem stališču ostanemo, dokler se politična situacija ne zbistri zadostno. Toliko pa že počakamo tem laglje, ker zbistrenje mora priti k večjemu v par mesecih.

Javni shod

političnega društva „Edinost“ v Škednju
dne 12. decembra 1897.

(Zvršetak.)

Predsednik dr. Gregorin: Rekel sem bil že v svojem pozdravnem govoru, da smo minole zime prirejali shode in da jih hočemo prirejati tudi letos v ta namen, da vzbujamo ljudstvo.

Položaj na Dunaju je težaven, zapleten. Vse-kozi vlada občutek, da so se v naši državi jele pripravljati velike reči. V takih časih treba, da vsakdo misli na to, da ga ne zalotijo dogodki; vsakdo mora skrbeti, da si čim najboljše zgradi obrambnih jezov svojemu obstanku, svoji prihodnosti. Tako moramo tudi mi. Ker so merodavni činitelji v političnem društvu „Edinost“ že davno prišli do uverjenja, da jeden tak čvrst obrambni jez za našo okolico bi bila dobra in pravična politična oblast prve instance, širiti smo jeli že lani misel, da bi se za tržaško okolico zasnovalo posebno okrajno glavarstvo. Sleherni izmed nas ve, kelike sitnosti dela magistrat okolici, toliko v avtonomnem, kolikor v prenesenem delokrogu. Ako bi imeli tu cesarsko politično oblast prve instance, bi ista zahtevala od občine, to in ono. Tako bi se osvobodili nekoliko z okrajnim glavarstvom. Nekoliko smo že dosegli v tej smeri. Po dogodkih letošnje spomladi je vlada odvzela magistratu društveno in varstvene policijo po okolici in je te posle izročila državni policiji. Že po tej odredbi smo se eddahnili nekoliko. Potem se je storil korak dalje z imenovanjem posebnega delegata za okolico. To je: vlada je določila komisarja za rečene posle po okolici, ki je odvisen direktno od c. kr. namestništva. Ali s tem še nismo dosegli vsega! Sosebno ne smemo zakriviti se svojim molčanjem, da bi mislili vladni krogi, da smo že popolnoma zadovoljni. Mi se moramo oglašati vedno in vedno in govoriti na glas, da je zahteva naša ta, da se magistratu odvzamejo vsa opravila prenesenega delokroga ozirom na okolico, da vztrajamo pri tej zahtevi in da ne odnehamo ed iste. (Odobranje.) In da bodemo gotovi, da je vlada na čistem glede te zahteve naše, bilo bi dobro, da tudi današnji shod vsprejme resolucijo v tem zmislu, kajti zapomnite si: le kdor upije, doseza kaj dandanes. Morda poreče vendar vlada danes ali jutri: Dajmo jim tem kričačem, da bo enkrat mir! (Veselest.) Predlagam terej nastopno resolucijo:

Javni shod, zbran dne 12. decembra 1897. v Škednju, izjavlja, da naredba, s katere se je varnestna in društvena policija v gornjem delu tržaške okolice izročila posebnemu delegatu namestništva, nikakor ne odgovarja še željam, stavljenim na lanskkih shodih po okolici za ustrojitev okrajnega glavarstva ter prosi ponovno slavno c. kr. vlado, da čim preje ustreže iskreni želji vse okolice, da se izroči ves preneseni delokrog v tržaški okolici državnim organom“.

Želi kdo besede k tej resoluciji?

Za besedo se je oglašil Ivan Nabergoj: Želim dati nekoliko pojasnila ozirom na to vprašanje. Mnogi niso uverjeni, da dosežemo kaj s tem. Tak dvom je izrekel tudi njegov ekscelenc, gosp. namestnik tržaški, v pogovoru z menoj. Jaz sem mu pa odgovoril: „Ako ne družega, je vsaj to, da imajo c. kr. okrajni glavarji moč, da silijo nemarne občine k izvrševanju njih delžnosti, da dajo izva-

jati to in ono na stroške občine, ako se poslednje upirajo“. Ako n. pr. katéra občina nima potrebne vode, a občina je tako nemarna ali trmasta, da noče dati napraviti potrebnega vodnjaka — ali, ako katéra občina nima šole, da-si ima na kupe za šolo godnih otrok, tedaj kliče gosp. glavar za-mudne župane pred-se in jim veleva: Ako ne izvršite tega in tega do tega in tega dne, kaznoval bodem vas, a potrebni vodnjak ali potrebno šolo napravim jaz na stroške občine!! Tako je po vsem cesarstvu, zakaj naj bi ne bilo tudi pri nas?! Kako je n. pr. — da navedem jeden izgled iz okolice — z vodo pri sv. Ivanu?! Tam jim zapirajo vodnjake, a ne mislijo na to, da bi ljudstvu poskrbeli za nadomestilo. Ljudje so brez potrebne vode v takih krajih, kjer je pranje jeden glavnih virov njih dohodkom?! (Glasni pojavi nevolje.) Kako opravljalo svojo službo capeville in poljski čuvaji! A mi, ki trpimo škodo vsled takega sistema, mi moramo molčati k vsemu! Nobenega mesta nimamo, kjer bi se mogli pritožiti proti zlorabam teh podrejenih organov. Pač, jedno priliko imamo, da se moremo oglašati se svojimi tožbami: to se naši shodi! Porabljam to priliko, ako hočemo, da zasije tudi nam solnce pravice, kakor je že prisijalo drugim. Oglasimo se danes jednoglasno za osnutje okrajnega glavarstva za okolico! Podpiram torej najtepleje resolucijo gosp. dra. Gregorina. (Odobranje.)

Predsednik: Še jedno opazko dovolite meni k temu predmetu. Okrajno glavarstvo za okolico bi bila velika dobrota za vlado samo. Ista bi se rešila iz čudnega razmerja, v katerem se nahaja sedaj do magistrata. Včasih bi morda vendar rada ukrenila kaj za okolico, ali ne more in ne sme, ker se jej je bati orožja, katero je ona sama dala magistratu v roke. (Odobranje.)

A. Sancin-Drejač: Tudi jaz bi rad dodal malo opazko v podkrepljenje te resolucije. Kako slabo je vendar poskrbljeno po naši okolici za varstvo polja! Po nekod imajo od občine plačenih poljskih čuvajev. Ali kdo ne ve, kako ti ljudje vrše svojo službo! Več so okolo otrok in v kuhinji capoville, nego pa na polju. (Veselest.) A to je žalostno, gospoda mija! Tu v Škednju pa še tega nimamo, ter si moramo sami najemati poljskega čuvaja in ga plačevati. Gospoda! Ako je res potrebno — in je bujno potrebno, kakor smo čuli tudi danes —, da so posestva jasno zavarovana v zemljiški knjigi, potem pa je potrebno istotake, da so dobre zavarovane tudi pred — tatovi. (Glasno pritrdjevanje.) Saj veste, kako težko nosi kmet vsa razna bremena! A kako naj vrši svojo dolžnost, ako mu tat sproti jemlje s polja pridelek?! Ker se je nadejati, da se po osnutju okrajnega glavarstva zboljšajo razmere tudi v tem pogledu, podpiram tudi jaz resolucijo dra. Gregorina.

Resolucija za osnutje okrajnega glavarstva za okolico se je vsprejela soglasno in ob živahnem odebravanju.

Dr. Gregorin: Želi še kdo besede? — Ker se ni nikdo oglašil več za besedo, dovolite mi, da par besedami zaključim to današnje zborovanje. Danes smo govorili in ugibali o marsičem. Iz vseh izjav je bile razvidne, da stanje Slovanov v Avstriji je še vedno nepovoljno, kamo-li da bi bilo tako, kakoršnega si moramo in smemo želeli! No, pa tudi neka vesela nada je zvenela iz današnjih govorov, nada, da se bližajo časi boljših razmer, vera, da Slovani vendar dosežemo, po čemer stremimo, ako bodemo delovali zložno za svoje cilje.

Trd je res naš boj! Ali v tem boji imamo na svoji strani osebo, ki ljubi nas vseh in o kateri vemo, da nas ne zapusti. Ta oseba zaupa nam, kajti ponášati se smemo ravno mi, da se nismo izneverili nikdar tej osebi. Nikdar nismo omahovali v svoji zvestobi, tudi če se nam je slabo go-dilo za hip. Ker pa vlada tako medsebojno za-upanje med nami in to posvečeno osebo (Navdušeno vsklikanje), ker vemo, da nas ta oseba ne zapusti nikdar, marveč bode vsikdar ščitila naše pravice kakor svobodnih državljanov, vabim vas, da vskliknete z menoj: Živio in slava našem vladarju Franu Josipu I.

Tako se je zgodilo in s to dinastiško manifestacijo se je zaključil velelepi shod v Škednju. Društvo „Edinost“ pa naj zabeleži ta shod na častno stran v svoji kroniki!

DOPISI.

S Pomjanščine. (Ali naj se razdeli občina Pomjanska?! [Izv. dopis]. — Zvršetak. — Ali menite res, da bomo puščali v miru take vrste ljudi, bodisi tudi v namerovani novi občini? Sedaj pa storite, kar vam drago, samo toliko bodite previdni, da ne izkopljete tal sami sebi!

Sicer pa, ako bi se res ustanovila nova občina, kaj nimajo po takem tudi bližnje vasi: Padena, Korte, Novavas, sv. Peter, pravice prositi, da se priklopijo novi občini Šmarje, oziroma, da se odločijo od piranske in izolanske občine? Vzroka imajo za to več, nego naši zaslepljeni podajaci in podrepniki. Kaj ne, cenjeni čitatelj, lep mir se nam obeta! Torej na delo Novovaščani in drugi!

A tudi gledé gospodarstva v občini bi bila razdelitev v sedanjem času silno škodljiva! Dokler se ne uredi občinske premoženje, ki je v nekakem neredu, odkar obstoji občina, toliko časa bi bila le škodljiva posamičnim občinam (davčnim) eventualna razdelitev. Prišli bi iz dežja pod kap. Vzemimo le eden izgled! Vsled vednih utokov moral je bivši župan trošiti za davčni občini Kerkavce in Koštabono, sosebno Kerkavce, iz blagajne davčne občine Pomjan. Na ta način ste ti dve davčni občini dolžni par stotakov občini Pomjan; ravno tako tudi davčni občini Truške in Marezige. Zabilježeno to pač ni nikjer, da si bi moralo biti, a konečni obračun vseh minolih let mora obelodaniti te dolgove. Davčna občina Kerkavce je dolžna vsej občini 600 glđ. in zopet je vsa občina dolžna 500 glđ. davčni občini Gažon, oziroma ubežnemu zakladu.

Dokler se ne poplačajo ti in snaki dolgovi, katerih je še več, tako, da bode imela vsaka davčna občina svojo blagajno, toliko časa niti misliti ni treba, da bi bilo koristno za občino, ako bi jo razdelili. — Pravi kavs pa je v blagajni lokalizovanih bratovščin! Dolg tam, dolg tu, povsodi je občina dolžna; saj se je drznil celo vladni komisar Herbich, da je iz blagajne lokalizovanih bratovščin posodil občini 150 glđ., ne da bi dotični odbor kaj vedel o tem, da si je odgovoren za to. — Vladni komisar bi vendar moral znati, da je ta denar nedotakljiv, posebno pa tretjina, pripadajoča posamičnim cerkvam; če pa on ni znal, bi moral to znati njegov I. svetovalec, tedanji predsednik obč. uprave. Saj so to možje, „zbrhtani“ tako, da boljših ni.

Naj torej gledajo izvestni gospodje raje na korist občine, nego pa na strankarstvo. Misel za razdelitev občine je izšla iz zgelj strankarstva. Občino bi hoteli razdeliti edino le iz tega namena, da bi italijanska stranka prišla do zmage po eventualnih državnozborskih volitvah. Denar, nasilstva vsake vrste ne pomagajo nič, — torej poskusimo še to! Te je edini namen italijanske gospode. A pazite dobro, da se ne urežete, ker ljudstvo je že davno sito vaših obljub, vodnjakov, mostov, potov. Čudimo se pa, da to peklenko nakano italijanskih gospodov podpirajo celo oni, katerih jedina skrb bi morala biti: korist in dobro občine! — O ljubi „mir“, kako zlorablja jo tudi tebe! —

Slednjič pa sedanji upravni odbor nima niti pravice sklepati o tem, ker to ni zastop ljudstva, ampak je le sačsna uprava, ki vodi sicer občino in upravlja njuna opravila, nikaker pa nima pravice sklepati o stvareh, tikajoših se vse občine. Više oblasti se pa tudi ne morejo in ne smeje ezirati na pristranske prošnje.

In ta prošnja je popolnoma pristranska. Kdo pa je vprašal le eduega volilca slovenske stranke za podpis, in teh je v Kerkavceh, Šmarjah, Koštaboni, v Gažonu, v Pomjanu! Zakaj ste pa lo-vili le svoje pripadnike in še to po noči in skrivši?!

Zgorenje tri davčne občine nihče vprašal ni za to! Seveda, kakor smo rekli, v Istri je vse megoče, tu ukazuje manjšina, in večina bi morala molčati, tako tudi tukaj.

Sicer pa storite, kar vam drago! Ali o tem kriče že vrabel na strehi, da italijanska stranka ne zna delati poštemo! ni pravično.

Zatirajte nas, kakor hočete, a vendar prihodnost je — slovenska!

Dalje v prilogi.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 18. decembra 1897.

Za slovansko vzajemnost. Občinski svet občine Postojnske je v svoji seji dne 13. t. m. vsprejel resolucijo, s katero obsoja destruktivno postopanje zborniške manjšine v zadnjem zasedanju drž. zbora. S svojim nedostojnim in deloma podlim vedenjem je ponižala manjšina ugled avstrijskega parlamenta, razburila prebivalstvo ter onemogočila vsako stvarno delovanje v politični in gospodarski prid naše državne polovice jedino le zato, da se Slovanom ovira kulturni napredek. V zavesti solidarnosti, ki veže naš slovenski narod v njegovih glavnih težnjah z narodom češkim, in v zavesti solidarnosti, ki veže slovanske stranke in pošteno mislečo nemško stranko v trdno parlamentarno večino, odobrava občinski svet postopanje te večine, kateri je na srcu jednakopravnost narodov in njihov vsestranski kulturni in gospodarski napredek. Zajedno izreka občinski svet željo, da ostane ta zveza tudi nadalje trajna in neomahljiva v prid vsem avstrijskim narodom.

Občinski zastopnik Šmihel - stopički na Dolenjskem je soglasno sprejel resolucijo, s katero obsoja nemško nacionalno obstrukcijo ter radostno pozdravlja izjavo desnice in solidarnost slovenskih narodov.

Dopolnilne volitve v Dalmaciji. Včeraj sti se izvršili v Dalmaciji dve dopolnilni volitvi za deželni zbor. Za okraj Šibeniki je bil izvoljen odvetnik Nikola Katrić, za okraj Dubrovnik pa drž. poslanec dr. Peter Klaić.

Nadaljni poljski glasovi o krakovskem slovanskem dnevu. Krakovski „Czas“ posvečuje lep članek slavju pobratimstva mej Čehi in Poljaki minole nedelje, 12. t. m.

„Czas“ pravi: „Sedanje trenutje — trenutje krize — je odločilno za bodočnost slovanskih narodov v Avstriji. Boj, katerega so prebili posl. parlamentarne večine v najnovejšem času, vzbuja nade, da postane trajno to sblizanje mej avstrijskimi Slovani, ne samo z ozirom na cilje, marveč tudi glede političnih sredstev in potov, kakoršnih se imajo posluževati avstrijski Slovani v dosego svoje srečne bodočnosti. Vsaka skrajnost, bodisi politična ali socijalna, škoduje stvari. Nemci so zabredli v radikalizem in v strast a zastopniki slovanskih narodov zmagajo nad njimi mirnim in treznim nastopanjem in z dokazom o politični srelosti svoji.“

„Nowa Reforma“ piše: „Nikakor nismo panslavisti, a vendar hočemo delati neumorno za dosego pravic vseh avstrijskih Slovanov in za njihovo rešitev iz pestij svojih političnih nasprotnikov. Mi pripoznavamo Nemcem njihove pravice, a njihovega prevladja ne pripoznavamo nikdar!“

„Slowo Poljake“ meni: „Dokler bodemo Poljaki avesti programu večine, hočemo biti zvesti tudi Čehom in drugim avstrijskim Slovanom. A zahtevamo zajedno, da tudi oni vztrajajo na tem programu in se odpoveje panslavističkim idejam, ki so jedino škodljive našim ciljem. (No, ta „panslavizem“ avstrijskih Slovanov je le strašilo, izumljeno od naših sovražnikov; čudimo se, da ta list še veruje v to — strašilo. Op. ured.)

Hrvatski sabor, to je, večina bana Khuena, pardon: sabora hrvatskega, je dovolila provizorij nagodbe z Ogersko. Družega tudi ni bilo pričakovati o poznani kvaliteti rečene večine. Madjari so torej lahko zadovoljni s to večino, s čemer pa še ni rečeno, da smejo biti zadovoljni tudi z mišljenjem naroda hrvatskega. V tem pogledu je dal najbolje pojasnilo posl. dr. Mazzura, ki je rekel v svojem govoru: „Ako ostane ta zistem še nekoliko časa, ne bodo imeli Madjari nijednega prijatelja več na Hrvatskem.“

Železna Prusija. Zanimivo je slišati, kako ista Nemčija, ki bi hotela se svojim drago plačanim orožjem in se svojo politiko brutalnosti vladati ves svet, — kako ta Nemčija razpada gospodarski sama v sebi. Poslanec Bebel je narisal v tekočem zasedanju državnega zbora nemškega interesantne razmere, ki vladajo v Nemčiji na gospodarskem polju. Bebel je dejal mej drugim: „V zadnjem desetletju je potrošila Nemčija za svojo vojsko in mornarico 6671 milijonov mark, a za kulturne potrebe v domovini, za zboljšanje učnih

razmer in za zboljšanje plač nižim uradnikom ga ni imela novca! In zdaj zopet misli na zboljšanje mornarice! Nemčija stoji pred nevarno gospodarsko krizo, zato bi se morala ogibati gradnje novih lepih oklopnice! Raje naj bi uredila svoje gospodarsko in zlasti socijalno vprašanje, ki stoji na stališči neke socijalne svobode „ki je v sramoto monarhiji“.

To je istina! Nemčija hoče imponirati na zunaj se svojimi dragimi vojnimi napravami, a znotraj se jej razsipa gospodarski organizem: podobna je vitezu v težkem in krasnem železnem oklopu, ki pa boleha na svojem truplu, da le s težka še prenaša jakleno oklopje. Ali se ni bati, da obnemore ta vitez, ako pojde v tem tiru naprej.

V Španiji je general Weyler — bivši poveljnik na Kubi — še vedno slavljenec javnega menenja. On se zua vesti nasproti onim, ki ga povzdigujejo v nebesa v — svoje svrhe. Ti „oni“ so namreč Karlisti, stranka pretendanta don Karlosa na prestol španjski. Karlisti imajo sicer smolo se svojo parlamentarno politiko, ker jim nedostaje denarja; a vsako priliko hote izrabiti, da bi dosegli, po čemer hrepene. Zdaj jim služi v polni meri general Weyler, oni Weyler, ki se je zameril španjski vladi in katera ga je pozvala z guvernerskega sedeža na Kubi. Weyler pozna rano Karlistov, zato je prav krepke maši z obeti in komplimenti in je dospel že tako v milost pri svojih „protektorjih“, da so mu priredili celo sijajni vsprejem v Madridu. No, nadejajo se, da jim Weyler zbere mogočno stranko, kateri se posreči da posadi na prestol Don Karlosa, in tako se godi, da Weyler izrablja Karliste. Karlisti pa — Weylerja. Komu so izjalove računali konsčno? Morda ebema.

Različne vesti.

Vodstvo slov. otroškega vrtca pri sv. Ivanu vabi na „Božičnico“, katero priredi jutri v nedeljo, dne 19. t. m. v prostorih „Bralnega društva“. Začetek točno ob 4. uri pop. Ustopenina 10 novč. sedeži po 10., stariši šolskih otrok so ustopenine prosti.

Vepored božičnici, ki se boče vršila prihodnji terek v otroškem vrtcu na Greti: Božična deklamacija. Bratec in sestrice: dvogovor. Veselje in žalost: prizor. Zaspancek: deklamacija. Konjiček: dvogovor. Mladi vojaki: prizor. Božično darilce: Otroška igra. Zahvala. Živa podoba „Jasli“.

Stariši! Udeležite se polnoštevilno te lepe otroške veselice, da se uverite o napredovanju svojih otročičev in da se sami pomladite ob veselju malih! Za božično drevo pri sv. Ivanu so darovali sledeči gospodje: Č. g. kapelan Zupančič 3 kr., g. dež. posl. Vatovec 2 kr., g. Negode, Mikuluc po 1 kr., Franjo Godina 40 stot.

Obiski pri vitezu Rinaldinju. Dne 17. t. m. je obiskal župan tržaški nj. ekscelenco viteza Rinaldinja, da mu čestita imenom mestnega sveta na Najvišem odlikovanju ter da zajedno izrazi žalost istega na odhodu namestnikovem. Istim namenom so prišli k namestniku tudi gospodje: višega deželnega sodišča predsednik dr. vitez Kindinger, poveljnik vojaške stacije, kontre-admiral baron Minutillo, ki je častital v imenu garnizije; predsednik Lloydja, baron Kalchberg, potem nemški generalni konzul dr. Stannius, imenom pomorske družbe „Associazione marittima“ in ribiškega društva pl. Hütteroth, ravnatelj zdravilišča v Opatiji Silberhuber, potem ravnatelj anglobanke, kreditnega zavoda in več drugih korporacij. Nadalje je prejel vit. Rinaldin še od mnogih privatnih strani in od strani uradov v Primorski častitke potom pošte in brzovanja. Posebno prisrčno pak je pismo puljskega župana dr. Rizzija. Vrnemo in razumemo prisrčnost v tej brzovjavi.

Neverjetno. Te dni je v našem listu bivši „Slovenijan“ oživel uprav žalostno reminiscenco iz življenja velikana na polju slavistike viteza, Miklossicha. Kričeči izgled je bil to, kako se izvestni slovanski učenjaki spominjajo svoje narodnosti le v svojih znanstvenih raziskavanjih, v javnem življenju pa se je ne spominjajo.

Za Miklossichem je prišel Hrvat, dvorni svetnik Jagić. I on tira narodni indiferentizem do skrajnosti. Ne, gosp. dvorni svetnik Jagić je šel dalje: izvestnim slavofobskim krogom na ljubo je mož pred par leti pljusnil v obraz etnografskim odnošajem v Bosni in Hercegovini, izumši neki slični nezmisel, kakoršna je bila nekdanja „kranj-

ška špraha“; proglasil je, da se v Bosni govori — bosanski jezik, ker mogočni krogi ne čujejo radi, da prebivalstvo v Bosni je slovansko — hrvatsko in srbsko po narodnosti in jeziku. S tem je slovanski učenjak Jagić očitno nastopil kakor nasprotnik slovanstva.

Ali ako je res, o čemer poroča zdaj „Crv. Hrvatska“, ako je resničen ta nezavestni čin, potem moramo smatrati dvornega svetnika Jagića očitnim sovražnikom svoji lastni krvi.

Kdo da je Mommsen, tega ne treba več praviti danes — potem, ko je ta nemški stavec in fanatik razžalil bratski nam narod češki na toli brutalen način, pričujoči o popolnem nedostajenju omike in vsacega plemenitega čustvovanja.

Temu Nemcu in brutalnemu fanatiku so priredili nemški profesorji na vseučilišču dunajskem — ovacijo in ovacije se je udeležil tudi — Slovan, dvorni svetnik Jagić.

Tako poroča „Crvna Hrvatska“. A mi kličemo: Tužna nam majka, ko se nam zgublja v morju tujinstva uprav oni možje, ki bi morali prednjačiti narodu v njega uspenjanju do jasnih idejalov.

iz Ljubljane nam pišejo: Slovenski delavci so poslali deželnemu odboru kranjskemu resolucijo s katero pozivljajo deželni odbor, naj sklene resolucijo, slično oni ljubljanskega občinskega sveta, da se v njej primerno odzove izzivajoči resoluciji deželnega odbora štajerskega. Nadejamo se, da se deželni odbor odzove tej opravičeni resoluciji. Samo v kranjskem deželnem odboru bi imeli Slovenci lahko večino, da bi zastopniki Slovencev bili v njem edini. Tudi slovenski člani deželnega odbora kranjskega morajo v sedanji važni dobi popustiti vse malenkostno strankarstvo.

Doba Slovenstva je tu — in združeni naj glasujejo za resolucijo, s katero se najodličnejši zastop Slovencev, deželni odbor kranjski, postavi po robu početju nemških nacionalcev in liberalcev, s katerimi je (po našem menenju) izključeno vsako skupno postopanje odslej, po zadnjih dogodkih v parlamentu in izven parlamenta.

iz Marezig nam pišejo: Dne 4. t. m. bi bil imel biti tu navadni letni semenj. Ker pa je ene dni še bila bolezen med prašiči, je vlada prepovedala ta semenj. Ker pa je sedaj bolezen potihnila, uložil je vaški načelnik prošnjo na okrajno glavarstvo, bi isto dovolilo odloženi semenj za 29. t. m. Nadejati se je, da oblast gotovo ustreže tej prošnji in to v prvi vrsti na korist kmečkega prebivalstva v okraju koperskem. Čim se to zgodi, prijavimo to takoj v vašem listu.

Slovensko - ruski (diferencialni) slovar, spisal A. V. S. (Aleksander Vasiljevič Suvorov). Prvi zvezek lepega tega slovarja, sodrjujoči umesten uvod na ruskem jeziku in črke A. B. C., izšel je te dni v Dolenčevi tiskarni in je na prodaj v Raffaeli-javi knjigoprodajalnici na borsnem trgu v Tratu po deset novčičev izveč. Opozarjamo vse p. n. ljubitelje serodnega nam ruskega jezika na to delo, naj ne zamude si je vkupiti, ker gotovo jim ne bo žal za 10 novčičev.

Razmere na Češkem. V Pragi je aretovala policija zopet več oseb, mej temi znanega odličnjaka Švagrovskega. Poslednji je obdolžen, da je neki zakonski dvojici grozil z maščevanjem, ker se je ponudila za pričo proti aretovanemu Horaku.

Nadalje se poroča, da je pristojna oblast odredila popravo demoliranega poslopja nemške žole v Žižkovu. Dotična dela se izvrše na račun občine.

Včeraj sti bili obsojeni dve osebi radi plenjenja, ščuvanja in upornosti jedna na 5 dni, druga na 6 tednov zapora.

Včeraj so zaprli 4 osebe, ker so se udeležile plenjenja povodom izgredev in ker so ščuvale na nasilstva proti Židom.

Slike iz Italije. In mera še ni polna! Iz Rima poročajo jako „zanimivih“ stvarij o razbojniški družbi, katero so zasledili nedavno temu v Palermu na Laškem, kakor smo že sporočili v našem listu. Na sled je dovelo oblasti neko dekletce, ki je bilo navzoče, ko so razbojniki živega zakopali svojega tovariša, ker je le-ta žugal, da ovadi vse družbo. Oblasti so zaprle štirinšestdeset oseb, brez strahu, da se maščuje za to črna zadruga, kateri pravijo doli v Italiji „Mafia“.

Prišli pa so na sled vsej zalegi in pokazalo se je, da so člani te nevarne rokovnjaške družbe

„odlični“ členi palermške javnosti. Predsednik družbi je neki veliki trgovec v Palermu, čegar razkošno življenje je bilo znano daleč na okrog. Njegovo ime se je slavilo po časopisih in njegovo sliko so prinašali ilustrovani listi. V „odboru“ je bilo tudi več družih znanih gospodov v Palermu, katerih potravno življenje se je zdelo neumemno marsikomu.

Družba je imela cele oddelke za različna „posla“. V oddelku „roparski napadi“ so bili ljudje, katerim je njihov predsednik preskrbeljeval dobrih služb kakor gozdni čuvaji in nadzorniki javnih vrtov ter carinarski pazniki. Tem ljudem je bila pot kar javno odprta do njihovih hudodelstev in ker je bil predsednik rokavnjaške družbe v najboljši zvezi z oblastmi, ni zamogel slutiti živ krst, kakih ljudi so ti služabniki. No, zdaj so vsi pod ključem in „gospodje rokavnjači“ imajo časa dovolj, da delajo načrte za bodoči karnaval, katerega bodo praznovali v — zaporu.

„Učiteljski tovariš“ bude izhajal po novem letu trikrat na mesec in sicer 1., 10. in 20. dan v mesecu in sicer v povečani obliki.

Policijo nalagal je neki nemški delavec na škedenjskih plavžih, Avgust Rostocker. Pred par dnevi je naznanil policiji, da so ga napadli lopovi na poti iz Škedenja in mu vzeli uro, nekaj denarja in zlati prstan. Sedaj se je pokazalo pa, da je Rostocker lagal. Rostocker je že priznal, da je nalagal policijo, a sedaj premišljuje v zaporu, kako nevarno je to, ako kdo govori na policiji o atentatih, katerih — ni bilo!

Drzen tat. So letni kmet iz Drage, Josip Cijak, je ulomil dne 5. t. m. v stanovanje Janeza Kobca pri sv. Ani ter ondi pokradel 16 parov zlatih uhanov, 3 srebne ure, en tolar, 2 para čevljev in več perila, vse v skupni vrednosti 94 gl. Bil pa je tako predrzen, da je šel drugi dan v vkradenih čevljih mimo Kobčevega stanovanja. Sin Kobčev je takoj izpoznal ukradene čevlje ter naznanil tatu policiji, ki ga je aretovala takoj. Tat je bil obsojen na tri leta težke ječe!

Pijanec — zverina. Iz Szarkanyi-a javljajo: V gostilni udove Friedman je bilo več mladeničev. Ker so se opijanili popolnoma, jim udova ni hotela več dati vina. To pa je tako razjezilo pijance, da so sklenili, da sežgo udovo. Jeden njih je snel z zida lampe petrolejko, razlil petrolej na glavo udevi; hkratu je bila žena v plamenu. In zverine so plesale okolo te žive baklje pevaje pesmi. Friedman je umrla naslednjega dne.

Nemške slabosti. Pred nekaterimi dnevi smo poročali, da se je vršila politična demonstracija v „Narodnem divadlu“ v Pragi ob priliki, ko je gostoval ondi poljski gledališki umetnik Želazowski. No Nemcem ta pojav češko-poljske vzajemnosti ni po volji, ni jim po volji, ako Čehi v svojem Tajijskem domu izražajo svoja srčna čutila nasproti sobratu Poljaku, marveč smatrajo to za izzivanje Nemcev. Ti Nemci so zares zlatega denarja vredni. Tolleke bridkih izkustev, ki so jih že doživeli na polju svoje nadustji, jih ni še iztreznilo, da bi dali slove domnevanju, da imajo še vedno nekako pravico, igrati jerobe Slovanom. O tej priliki niti ni treba povdarjati še posebej, česa si dovoljujejo Germani v svojih gledališčih, da zlorabljajo Tajijske hrane za najdrzoviteje politične demonstracije, kakor so to tako storili nedavno temu v Pragi, ko je gostoval na nemškem gledališču neki dunajski nemški igralec, — saj nas to ne briga nimalo, kaj počno oni v svojih hramih; a tudi oni naj ne vtikajo svojih tevtonskih nosov v naše Tajijske hrane, ker jih prav nič ne briga! To je pa za malce drzno, te večne demonstracije Nemcev proti drugim, radi „grehov“, kakoršne doprinašajo oni sami v prvi vrsti.

Turška pošta. Kako malo delikatni so na Turškem, kar se tiče načela „tvoje — moje“, kakota pač red in zvestoba, ki vladata na turških poštah. Skoro sleherni hip se čuje, kako je izgnila večja ali manjša svota, kaka pošiljatev veče ali manjše vrednosti na tej ali oni turški pošti. In te stvari so se dogajale zlasti v zadnjem času v tolikem obsegu, da je nujna potreba, da se uvede najstroža preiskava. Mej izginolimi vrednostmi je največ pisem, v katerih je otomanska banka razpošiljala menjice, potem pa veliko drugih pošiljatev z vrednostno vsebino. Oškodovani stl v prvi vrsti avstro-ogerska in pa francoska pošta. Prizadeti poštni ravnatelji so uveli strogo preiskavo in

pokazalo se je, da utegne biti kriv na teh nepriličnostih neki turški poštni uradnik, kateri spremlja pošiljatev na progi od Carigrada do Mustafe Paše. Ravnatelji avstro-ogerske, nemške, francoske in angleške pošte izdelavajo sedaj spomenico, v kateri bodo zabeleženi vsi izmanjkljaji na pošti z najtanjšimi statističnimi podatki posamičnih slučajev. Te zabeležke izroče dotičnim poslanikom s prošnjo, da se odpravijo nedostatki.

Najnovejše vesti.

Dunaj 18. „Wiener Zeitung“ objavlja naročbo finančnega ministerstva o novi uravnavi cen za tuzemsko fabriško sol. Nove cene so določene nastopno: za Piran in Koper: za 100 kilg. tovarniške soli I. vrste 104 novičev, II. vrste 78 novičev; za Trst: za fabriško sol I. vrste 117 novičev, II. vrste 92 novičev.

Dunaj 18. „Fremdenblatt“ javlja, da se skoro skličejo deželni zbori.

Kolonj 18. Ker se je v državnem zboru nemškem te dni mnogo govorilo o razmerah v Avstriji, povdarja „Kölnische Ztg.“, da se vse te razprave o bojih Nemcev v Avstriji niso povzdignile nad navadne pogovore po pivarnah, ter niso bile take, da bi mogle kakoršibodi koristiti Nemcem Avstrije.

Trgovinske brzojavke in vsesti.

Bustimpošta. Pšenica: za jesen 9.40 9.41 Pšenica za spomlad 1898 11.98 do 11.99 Oves za spomlad 6.38—6.40 13 za spomlad 8.67 8.69 Koruza za maj-juni 1897. 5.43 5.45 Pšenica nova od 78 kil. f. 13 —13.10 od 79 kilo 13.15 13.20 od 80 kil. f. 13.25—13.30, od 81. kil. f. 13.30 13.35, od 82 kil. for. — — —. — — —. — — —. 5.80 9. — prosu 6.15 6.45 Pšenica: ponudbe slabe, povpraševanje slabo. — Prodaja 18000 m. st. Vreme: lepo.

Harra. Kava Santos good average za dec. 89. — za april 40. —

Hamburg. Santos good average za december 89.25 za marč 82.75 za maj 33.25 za september 33.75 mirno.

Dunajska borza 18. decembra 1897

danes		včeraj	
Državni dolg v papirju	101.50	101.55	
v srobru	101.50	101.45	
Avstrijska renta v zlatu	121.20	121.35	
v kronah	101.55	101.60	
Kreditne skolje	850.10	850.10	
London 10 let.	120.30	120.25	
Napolioni	9.55	9.58	
20 mark	11.81	11.81	
100 italj. lir	45.82 1/2	45.85	

1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898

Eleganten NOVI Eleganten

STENSKI KOLEDAR ZA LETO 1898

po 20 nvč. Je dobiti v TISKARNI DOLENC. po 20 nvč.

1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898 — 1898

ŠENTPETERSKA MLEKARIJA Frana Geržina na trgu S. Giovanni štev. 5.

Vsaki dan dvakrat sveže mleko po 10 novč. liter od 10 litrov naprej, na drobno do 10 litrov po 12 novč.
Centrifugirana sladka smetana po 1 gld. liter.

Fotografični aparati in vsi pripadki, jedina zaloga in razprodaja po tovarniških cenah. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Barve in vse potreščine za slikarje. Bobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zdravilni predmeti proti gnilobi, klistirke. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Marsala najbolj imenitna, dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Tropinsko žganje, pristno dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Mostarda sadije, Mostarda, gorčično seme (zest) bosanake slive, garantirane, kineški čaj I vrste. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Parfimerije, izbirka, gobe, črnica Leonhardi. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Rum pravi Jamajka, konjak in maraskin iz Zadra. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Kolesarjem!

Podpisani naznanja, da ima v ulici S. Lazzaro št. 6 lastno mehanično delavnico v kateri popravlja kolesa, šivalne stroje itd. po najnižjih cenah

SNERL ANTON.

Zobobol olajšuje
zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljana
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k.
Vse prejšnje gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Stefanije
Steklenica valja 90 kr.

Slovenci, podpirajte Slovenca!

Podpisani se priporočam vsem Slovincem, da bi me počestili z obilnimi naročili na vsakovrstna obuvala, ki jih imam v svoji zalogi. V zalogi imam narejeno obuvalo in sprejemam tudi naročbe in popravila.

Splošovanjem
PETER REHAR,
zaloga obuvala, via Riborgo
nasproti pivarne „Alle tre porte“.

Svoji k svojim!

Podpisani sem odprl

KLESARSKO DELALNICO

nasproti pokopališču tržaškemu,
pri kovačnici g. Jankoviča, na vogalu ceste, ki vodi v Škedenj.
Izdelujem spomenike, raznovrstna okusna rarisarska dela za zgradbo, itd. Nadejaje se podpore beležim se spoštovanjem udani

Josip Flago.

MLEKO,

centrifugirano, sladko smetano
in
prve vrste sladko surovo maslo
(Lum Süsarrahm-Theeobutter)
oddajala bode, počenši z novim letom,
**MLEKARNA IN SIRARNA
v Postojini.**

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisoberal ovot“ (Milleheri).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sluzem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidom. Jaden omoť za zdravljanje, stoji 50 nš, ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARA „Al duo Mari“ Trst, veliki trg.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi po novem letu uloge **po 4%** brez odbitka novega rentnega davka.

R. DITMAR

Svetilnice, katere svetijo močneje kakor vsi drugi priznanizistemi na petrolij, olje in električno luč.

Priporočljive posebno za javne prostore, vrtove, tovarne, delavnice, itd.

TRST
Piazza Ponterosso
št. 6.

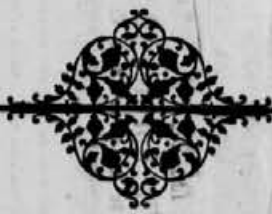

Slovenci
in
Slovenke!

spominjajte se

o vsaki priliki naše prekoristne družbe

sv. Cirila in Metoda

Svoji k svojim!

**To Vam bodi geslo v gospo-
darskem življenju!**

Filijalka vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Trstu
išče agentov
 za Trst, okolico, Goriško in Istro. Ponudbe na gorenjo s referencami, ulica Stadion števil. 5, I nadstropje.

NAZNANILO!

Podpisana javljam prijateljem, znancem ter ostalim Slovanom, da sem sprejela v oskrbo dobro znano **krémo v ulici S. Lucia št. 10** poznano pod imenom „**Pril kovačič**“ (za deželno sodnijo), kjer točim pristna istrska in dalmatinska vina po 40 nvč. liter Postrežem tudi z dobro domačo kuhinjo.
 Udana
Dodič Tereza.

Trgovec z vinom na veliko
Anton Pečenko
 Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
 priporoča
dalmatinsko vino iz Jelše in Šebenika,
 potem
pristna bela in črna vina
 iz
 vipavskih, furlanskih, briskih in istrskih vinogradov
 Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
 Cene zmerne. Postrežba poštna.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskega mu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20
 Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih sopnih organov, ter je najboljše sredstvo za prsni katar, kašelj, prsni bol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo obo:
 „Veleccenjeni gospod lekarnik!
 Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznance. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20 marca 1897.“
 Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici vstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenice s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 nč. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih prekušanjih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastoj in poštine prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.

Jedna najbolj akreditovanih zavarovalnic
 razpisuje več služeb
 za potovalne uradnike
 v življenskih in požarnih oddelkih
 proti stalni plači in
 proviziji.

Prosileci naj pošljejo svoje ponudbe s potrebnimi dokladi pod šifro „Akviziter“ upravnistvu našega lista.

Varstvena znamka: **SIGMA.**
LINEMENT. CAPSICI COMP.
 iz Richterjeve lekarne v Pragi,
 pripoznano **izvrstno, beločisto blažilo masilo,**
 dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zateva naj se to
 splošno priljubljeno domače sredstvo
 vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko „**Sigma**“ iz Richterjeve lekarne ter vsamo previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelki.
 Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Saunig & Dekleva
 V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.
Velika zaloga
 šivalnih strojev in dvokoles
 raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
 Lastna mehanična delavnica za popravljanje in nikljanje.

Ulica Donota števil. 9.
Mehanična delavnica
 ustanovljena leta 1869
Petra Braido in sina
 prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obrabljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.
 Ulica Donota števil. 9.

Zaloga pohištva
 tvrdke **Alessandro Levi Minzi**
 Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2
 Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevo ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
 (registrovana zadruga z omejenim poročtvom)
 v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.
 (bilo novega poštnega postojla)
 Daje posojila na vknjižbo po 5 1/2 %, menjice po 6 %, zastave po 5 1/2 %. Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4 %. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni določili veljajo po 200 kron. Zadržani deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gl. vsaki doleži 10 gl.

Aite & Zadnik
 TRST Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro TRST
 priporočata slavnemu slovenskemu občinstvu v mestu, okolici in na deželi bogato zalogo manifakturnega blaga Dobiva se najnovejše blago za jesensko-zimsko sezono, za moške, ženske in deco Bogat izbor vsakovrstnega perila, stofe, forštanja, fanele, volnenih in svilnatih rut najnovejše mode. Razne drobnarije čipke in vezanja v obilni meri. Dobivajo se tudi najnovejše stofe za moške obleke, haveloki, ovratniki in ovratnice. Za slovenska društva razni trakovi in stofe za zastave. Sprejemajo se naročnine za izvršitev moških oblek. Cene jako nizke. Uzorci na zahtevanje takoj. Pošiljatev poštine prosto.
 Držeč se narodnega gesla: **Svojim k svojim!** ostajeva udana **Aite & Zadnik**

2. Varnost proti mrazu in mokroti nudijo le moje svetovnoznane plahte za častniške konje,
 katere so pripoznane od ekonomov, posestnikov konj, oskrbnikov posestev itd. kakor gorke, trpežne, nepokončljive, torej kakor najboljše konjske plahte. Moje konjske plahte so jako volne ter se dajo rabiti tudi kakor gorke plahte za postelje. Plahte so velike se živimi bordurami ter stanejo: vrsta A gl. 1.60, vrsta B gl. 2.— Plahte za izvoškeke-dublé z večbarvenimi bordurami. fina kvaliteta 2 metra dolge 1 1/2, meter široke gl. 3.50 komad. Razpošiljanje z garancijo proti povzetju.
 Jedini naročilni kraj
M. RUNDBAKIN
 Dunaj, II. Bezirk Grosse Pfargasse 25.

15 popustov
30 let
15 popustov
 „**Ua ga goduje obaj**“
cau desuraino
FRAN KOSE MANUFACTURING COMPANY.
 7, Red Lion Court, London, E.C.
 in vsa novine.
 Trstsko car. meta noprta za odprta.
 Ua ga goduje obaj cau desuraino

Tiskarna Gutenberg
 filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
 13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE
 zistem „Patent Workmann Chicago“
Raztrirni zavod — Knjigovezstvo.
 priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne postrežbe.
 Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokotverov v vsakem obsežju, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih-, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledlo iz oinka za kopiranje itd.
 Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
 Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst